

handleda och inspirera sina kollegor. Eftersom vi infört individuell lönesättning skulle det märkas i lönekuvertet.

I första vändan rekryterade vi nitton inspiratörer; en blandning av förskollärare, lärare och bibliotekarier från olika förskolor, skolor och folkbiblioteket i kommunen. Vi träffades utanför skolan, pratade och lyssnade till varandras erfarenheter. Vi lyssnade till inspirerande föreläsningar, pratade igen och sakta började informella nätverk både inom skolor och mellan skolor ta form. Varje inspiratör blev tilldelad en första arbetsgrupp. Till en början

var det på många sätt frustrerande. Inspiratörerna kom inte med färdiga lösningar. Och det var inte heller deras uppdrag. Vi höll fast vid att LÄSK skulle växa underifrån. Inspiratörerna inledde samtal i de olika arbetslagen kring undervisning, läslust och skolan som helhet. LÄSK blev tid för eftertanke och utbyte av erfarenheter. Så småningom började arbetslagen utifrån sina egna förutsättningar och behov utveckla sina egna arbetssätt – de flesta av dem och ett antal av våra funderingar hittar du här i boken.

LÄSGROTTON OM ATT BYGGA LÄSLUST

Agneta Lillsund

Inspiratör och förskollärare, Näslundsskolan

”Jag ska erkänna att jag tvivlade när vi började med LÄSK. Många började med att bygga läsmiljöer – och som inspiratör undrade jag om det verkligen var vettigt att lägga en massa pengar på att bygga. Men nu har även vi vår ”läsgrotta”, barnen älskar att krypa in där och lyssna på sagor. Läsgrottan är en del av vardagen som gör att man ständigt blir påmind om läsning.”

Agneta Lillsund är förskollärare och sedan några år tillbaka arbetar hon med sexåringar på Näslundsskolan. ”Vi är bra på olika saker i arbetslaget. Jag tycker om att läsa!”

När Agneta läser kryper barnen upp i soffan tätt intill henne och några trängs vid fötterna. Den som har svårast att sitta still får sitta i knäet.

”Jag märker direkt om något barn inte är van vid att lyssna på sagor, då blir texten bara ord och det kryper i kroppen på dem. Då börjar jag från början med enkla böcker. Jag brukar dra till dörren, sätta mig med barnet i knäet och stryka det lite över ryggen när jag läser. Det är med läsning som med allt annat, man måste lära sig krypa innan man kan gå.”

Ibland blir lässtunden en pratstund istället. Kanske boken handlar om något som lockar in tankarna på helt nya vägar. ”Det är viktigt att lyssna på barnen och följa med i deras nyfikenhet.”

Agneta gillar att jobba med LÄSK och hon har lärt sig mycket nytt genom att åka runt som inspiratör tillsammans med sin inspiratörskollega Eva Nordström-Wiklund. Samtidigt har